DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 24sten SEPTEMBER 1842. N. 39.

In de *Augsburger Allgemeine Zeitung*, las men onlangs onder het opschrift, *Tegenwoordige toestand van Zwitserland*, het volgende:

Zwitserland, als één staat beschouwd, gaat onophoudelyk eene inwendige oplossing te gemoet. De cantons mogen op zich zelve hun leven nog een tyd lang voortslepen; de hand, die hen tot ééne natie vereenigt, ontbreekt geheel. Daarom zal Zwitserland, zoo dikwyls het iets nationaals, hetzy het er op aankomt om iets belangryks in het inwendige te scheppen, hetzy in zyne betrekkingen naar buiten, zich steeds treuriger voordoen. Het land heeft betrekkelyk zeer vele intellectuële en materiële krachten, maar niemand weet in deze eenheid te brengen en ze ten nutte van het vaderland te besteden. Wederzydsche vyandschap, een kleingeestige, afkeerwekkende partyhaat verteert zyne beste krachten. Een alles vernielende en verzengende omwentelingstryd heeft over het land gewaaid, dat niet meer tot gezondheid schynt te kunnen komen. Sedert tien jaren volgen in Zwitserland omwentelingen op omwentelingen: er is niet één man van eenige beteekenis, die niet door de dagbladen van de eene of andere party gelasterd wordt; niet één geslacht, in welke geene haat of tweedragt gezaaid is of waaraan geene beleediging toegebragt is. Men is dit alles thans moede, men smacht naar rust, maar niemand is sterk genoeg om haar aan het land te verschaffen. By eene gelyke stemming der gemoederen in Frankryk gelukte het in der tyd generaal Bonaparte om aan de omwenteling het *halt* te gebieden; in Zwitserland ziet men te vergeefs naar dit bevel uit.

By de steeds grooter wordende ontbinding, die sedert tien jaren stelselmatig vervolgd is, schoon men het woord *eenheid* steeds in den mond had, is de grond vernield, op welken een wezenlyk *eedgenootschappelyk man* kan staan. Van daar vindt men thans ten hoogste mannen van eene cantonnale, maar geen van eedgenootschappelyke beteekenis. Vroeger waren de drie voorzittende cantons, (de drie *Vororten*) het gewoonlyk over alle belangryke politische vragen met elkander eens; de verwisseling van het voorzitterschap was ten gevolge daarvan een enkele *vorm*: want in het *wezen der zaak*, was er geene verwisseling! al de drie *Vororten* volgden dezelfde staatkunde. Thans heeft ieder hunner zyne eigene cantons-politiek, van wederzydsche overeenstemming is er geene spraak meer, integendeel in den laatsten tyd zagen wy de *Vororten* elkander zoo openlyk als in het geheim, bestryden. Vroeger echter waren ook de staatsinrigtingen der drie voorzittende cantons zeer aan elkander gelyk, thans zyn zy geheel verschillend. In Luzern zien wy ultrademocratische stellingen, zoo als het veto; in Zurich heeft men eene vertegenwoordiging met regtstreeksche verkiezingen, die voor een korten tyd gekozen en geheel vernieuwd wordt enz., tot stand gebragt; in Bern is in de plaats der vroegere stedelyke aristocratie een sterk georganiseerde landelyke aristocratie getreden, welke op een zeer kunstig indirect kiesstelsel rust, waardoor het volk inderdaad van de verkiezingen is uitgesloten. Bern is een staat van ambtenaren, aan welks hoofd eene vry krachtige regering staat; de ambtenaren zelve behooren tot de aanzienlykste inwoners der stad en der dorpen.

Door dit verschil in hunnen inwendigen toestand kunnen de drie *Vorroten* zich onmogelyk met elkander verstaan ten opzigte eener gemeene Zwitsersche staatkunde. Daarenboven lyden alle drie de *Vorroten* aan byzondere ziekten. *Zurich*, dat in 1839 na eene zware krisis tot eenen gezonderen toestand scheen te zullen komen, is tegenwoordig weder zwakker dan ooit en gaat eene nieuwe krisis te gemoet. De regering van dat canton wenschte steeds goed en vergevingsgezind te schynen in plaats van regtvaardig en krachtig te zyn. Van den beginne af schynt zy hare stelling, noch met betrekking tot het canton, noch met betrekking tot het overige Zwitserland, goed begrepen te hebben. In plaats van de September-dagen roemryk te heeten, gelyk de Franschen hunne Juli-dagen doen, schaamde de regering zich haren oorsprong en zocht dezen te doen vergeten. In plaats van alle gemeente-en districts-ambtenaren door anderen te doen vervangen, gelyk dit een natuurlyk gevolg zyn moest eener omwenteling, die het hoogste gezag heeft doen vallen, behield men de beambten der vorige orde van zaken in dienst, en dat, hoewel het ligt te voorzien was, dat deze nimmer gunstig aan het nieuwe bestuur zouden worden en derhalve eerst heimelyk doch spoedig openlyk hetzelve zouden trachten te ondermynen. In plaats van zich openlyk aan de zoogenaamde conservatieve cantons aan te sluiten, in wier vriendschappelyke gezindheid men in de September-dagen den krachtigsten steun gevonden had, jaagde men de gunst na van die, welke men toen als zyne vyanden had leeren kennen. Men deed dit alles aldus, in de hoop van door gematigheid en zachtmoedigheid alle harten te zullen winnen, zoowel in het canton als in het overige Zwitserland. De radicale bladen, die in September en October 1839, zoo lang zy de nieuwe regering voor krachtig hielden, zich bedaard en stil hielden, grepen haar spoedig met hevigheid aan, byzonder de door Dr. Ludwig Snel uit Nassau geschreven republikein. Tegenwoordig schynt men in Zurich alleen van wederzydsche verkettering en vervolging te leven; wy wenden ons dus gaarne van dit droevig schouwspel af.

In Bern lydt men niet even als in Zurich aan zwakheid; de regering heeft de overheid over hare vyanden weten te verkrygen. Toen zy door het oude patriciaat aangegrepen werd, heeft zy het harde slagen toegebragt, en sedert is het patriciaat in volslagen onmagt geraakt, als party vernietigd. Toen haar van de zyde harer ultra radicale aanhangers gevaar dreigde, heeft zy in het jaar 1836 alle onrustige vreemdelingen uit het land gebannen en is later zelfs, b. v., door den heer Snell, wegens hare geestkracht geprezen. Daarentegen mist de Bernsche regering grootmoedigheid; zy moest iets van het Zurichsche verzoenings-beginsel in zich opnemen, en moest zich wat van de Bernsche kracht tegen binnenlandsche partyschappen trachten te verwerven: en alles zou beter gaan. Bern moest geen partyhoofd, het moest het hoofd van Zwitserland willen zyn; en het kon dit zyn, wanneer het alle krachten bezigde, die het nu werkeloos laat liggen; wy kunnen het onmogelyk als gezond beschouwen, zoo lang de rykste en meest beschaafde klasse, die, welke de overlevering omtrent het bestuur voor zich heeft, feitelyk van de regering uitgesloten blyft. Ongelukkiglyk wordt ook van de zyde van het patriciaat weinig voor eene verzoening en ineensmelting der belangen gedaan, men eet, drinkt, huwt en laat het vaderland — het vaderland zyn; de jonge patriciërs zyn veelal meer aanmatigende dan hunne vaders, zonder dat zy de verdiensten van deze bezitten, zy gewennen zich aan ledig-gang en verliezen daardoor alle gewigt.

Wat zal ik van Lucern zeggen? Dit is naar ziel en ligchaam *arm* en dus, volgens de heilige schrift, eerder geroepen om in den hemel dan om op aarde eene rol te spelen, deze dubbele armoede dagteekent echter niet voor het eerst van de vorige lente. De tegenwoordige regering staat intellectuëel en moreel zekerlyk even hoog als de vorige; maar dit wil, helaas, niet veel seggen. *Exempla sunt odiosa*, anders kon men hier de portretten van eenen schout en van eenen voorzitter van den grooten raad van de jaren 1831 tot 1841 byvoegen, welke, naarmate zy beter getroffen zouden zyn, meer naar caricaturen zouden gelyken. Lucern mag een zeer gewoon canton zyn, maar het is niet geschikt om aan het hoofd van het eedgenootschap te staan. Is het dan wonder, dat onder zulk eene leiding de zaken van het eedgenootschap niet vooruitgaan?

Het dagblad van Augsburg maakt eene breve bekend, hetwelk Z. H. de Paus den 1sten April aan de bisschoppen in Zwitserland gerigt heeft, betrekkelyk de aangelegenheden der kloosters in dat land. Na daarin gesproken te hebben van zyn leedwezen over de opheffing van sommige kloosters en het verkoopen van derzelver goederen—een leedwezen te grooter, daar ook Katholyken by die heiligschennis hebben medegewerkt—gaat Z. H. aldus voort:

" Het behoeft niet in het breede uiteengezet te worden, hoe zeer dergelyke handelingen tegen de godsdienst en zelfs tegen het tydelyk welzyn der volken aandruischen; want het is algemeen bekend, hoezeer de kloosterlyke gestichten, zoowel

de eene als het andere overal, maar byzonder in Zwitserland, bevorderd hebben, door het opwekken van den godsdienstigen zin, door het opvoeden der jeugd in beginselen van godsvrucht, door het onderwys en door het ondersteunen van noodlydenden van allen aard.

"Zoodra wy dat treurig berigt vernamen, gaven wy onmiddelyk aan onzen nuntius last, om op het behoud der kloosters, hunner goederen en regten, welke bovendien nog door het eedgenootschappelyk verbond gewaarborgd zyn, aan te dringen. In onze smart strekte het ons tot troost, te kunnen vernemen, dat verscheidene kantons-regeringen van den besten geest voor de godsdienst, de Kerk en de kloosterlyke instellingen bezield, niet alleen op den duur aan alle vyandige aanslagen tegen de kloosters vreemd gebleven zyn, maar zich ook openlyk tegen het verkoopen der kloostergoederen verzet hebben. Wy willen daarom niet nalaten hun daarvoor den verdienden lof toe te zwaaijen, maar hun tevens vermanen, dat zy in hun heilig besluit onwankelbaar volharden, en met nog grooteren yver aan de heilige zaak hunne bescherming en bystand schenken.

"Maar de in onzen naam gedane vertoogen hebben met dezelfde goede uitwerking gehad by andere kantons-regeringen, die, naar men berigt, vast besloten hebben, dat, wat zy eenmaal tegen de kloosters, derzelver regten en goederen begonnen hebben, geheel te voltooijen. Dat is de reden, waarom wy ons, eerwaarde broeders, met dit schryven tot u wenden. Ofschoon wy niet twyfelen, ja zelfs zeker weten, dat gy in deze aangelegenheid de pligten van uw ambt niet verzuimd hebt, zoo achten wy, in het bewustzyn van onzen pligt om onze breeders, in hetgeen God en de Kerk het betreft, doelmatig te leiden en aan te sporen, het toch gepast, u onze denkwyze over deze gewigtige aangelegenheid nog duidelyker te doen kennen.

"Terwyl wy daarom de bedoelde van het wereldryk gezag uitgegane besluiten wegens de opheffing van eenige kloosters nogmaals afkeuren en ons met nadruk daartegen verheffen, herinneren wy elk en een iegelyk, dat alle, zonder onze en des Heiligen Stoels volmagt geschiedende verkoop der aan de kloosters behoorende goederen en regten, krachtens de kanonieke bepalingen, ten aanzien der Kerk nietig en van onwaarde zyn, en verordenen, dat zy als zoodanig moeten beschouwd worden. Uw pligt is het derhalve, u van alle medewerking of vergunning daartoe te onthouden en tevens, met het u eigen beleid, diegenen welke reeds onwettiglyk eenige der voornoemde goederen verworven hebben, of nog verwerven mogten, ernstig te vermanen en te waarschuwen, dat niemand met een gerust geweten dezelve behouden of verwerven kan.

"Overigens leven wy nog in de hoop, dat vooral de Katholyken, welke tot het nemen of uitvoeren van die besluiten medegewerkt hebben, de zaak ernstiger voor God overleggen, en den weg, dien zy, gelyk wy gaarne gelooven, onbedacht hebben ingeslagen, ten spoedigste weder verlaten zullen."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 September 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 1 October als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim der kolonie wordt bekend gemaakt, dat 'er op aanstaanden Maandag, den 26 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *f* 1000.—met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen, op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 23 September 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Post-directie.

TER verzending naar Suriname per de Nederlandsche Schoener JAN ERNST, Kapitein J. A. DEHASETH, wordt een Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op Zaturdag, den 24 dezer, des namiddags te twee ure precies.

Curaçao den 20 September 1842.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

M. J. A. Correa Jr.	J. Salsedo.
P. Ferguson.	Moseh de Moseh Penso.
Jacobo Sterling.	M. D. C. Henriquez.
Joseph Curiel.	Pedro Moyri.

Curaçao den 23 September 1842.
De Commis, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

DE ondergeteekende door bezigheden verhinderd wordende van al zyne kennissen en vrienden met zyn vertrek naar Suriname in persoon afscheid te nemen, maakt van dit Weekblad gebruik hun een hartelyk vaarwel toetewenschen en zich in hunne voortdurende vriendschap aantebevelen.

J. C. STATIUS VAN EPS.
Curaçao den 23 September 1842.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1842.

N. M. Zondag den 4 te 5 u. 43 m. 's avonds.
E. K. Zondag den 11 te 11 u. 26 m. 's voormidd.
V. M. Maandag den 19 te 2 u. 1 m. 's namiddags.
L. K. Dingsdag den 27 te 10 u. 33 m. 's voormidd.

Wy hebben eenige nommers van de *Times*, die van den 15 Augustus ingesloten, gelezen; doch derzelver kolonnen zyn hoofdzakelyk gevuld met verhalen van onlusten, welke er in Engeland in de manufaktuur distrikten hebben plaats gehad.—Duizenden en tienduizenden menschen, die broodgebrek lyden, slaan tot wanhoop over en plunderen de huizen der meergegoeden; wanneer er krygsvolk aangerukt is en eenige der muitelingen dood geschoten zyn, dan is de volksbeweging weer voor korten tyd gestild; doch zoodra het krygsvolk afgetrokken is, dan nemen die tooneelen van wanorde op nieuw een aanvang.

Engeland, zoo wel als andere landen van Europa zyn overbevolkt, en om de ellende en nood der volksmenigte voortekomen, is er geen ander middel dan de uitwandeling naar nieuwe volkplantingen. Het is derhalve een geluk voor eene europische bevolking, dat Frankryk het grondgebied van Algerie aan zich onderworpen heeft. Dit vruchtbaar land, waar de lucht gematigd en gezond is, biedt de overbevolking van Europa eene ruime wykplaats aan.

De jongste berigten uit fransch Afrika zyn zeer gunstig. Byna alle stammen aldaar zyn aan Frankryk onderworpen en aan dit ryk schatting schuldig. De Emir bevindt zich nog met eenige troepen verre in het binnenland, in streken naby de groote woestyn gelegen, alwaar hy nog eenige stammen in dwang houdt en belet zich aan Frankryk te onderwerpen. Een veldtogt derwaarts is in de maanden July, Augustus en September niet mogelyk, daar in de vlakten de rivieren opdroogen of in beekjes veranderen, en de bevolking dezer vlakten de wyk neemt in de hooge en koele bergvlakten.

Het schynt, dat de koning van Frankryk zynen wensch, om den Hertog van Nemours als regent te benoemen, in de kamers zal vervuld zien. Z. M. laat het, wel is waar, aan de kamers over om de wet van het regentschap zelve daartestellen; doch de wensch van zyn hart is voor zyn zoon den Hertog van Nemours, terwyl de party der liberalen tot de Hertogin van Orleans overhelt. Het rampspoedige lot van den koning heeft by de kamers het medelyden opgewekt, en er is geen twyfel of men zal in dit opzigt den wensch van Z. M. voldoen. Toen de koning zyne aanspraak voorlas en hy aan de zinsnede kwam, waarin de dood van den Hertog van Orleans wordt vermeld, werd zyne aandoening zoo opgewekt, dat hy niet kon voortgaan met lezen.

Men weet niet, hoe ver echter de toegefelykheid der kamer zal gaan, of dezelve zich alleen tot de wet van het regentschap zal bepalen, dan of dezelve zich tot andere staatkundige bedoelingen insgelyks zal uitstrekken.

De *Londen Times* van den 15 Augustus bevatten berigten uit den Haag tot den 11 dier maand, waaruit blykt, dat de nederlandsche Minister van Finantien ter kennis van het publiek heeft gebragt, dat de liefde giften, ingezameld door middel van het nederlandsche bestuur, voor de genen, die schade geleden hebben door den jongsten brand van Hamburg, bedragen heeft eene som van 111,918 gulden, welke som is ter hand gesteld geworden aan den Heer S. G. Brockman, Consul Generaal van Hamburg te Amsterdam; en dat de Minister tevens vernomen had, dat behalve die som, andere remiesen zyn gedaan geworden door de andere steden in Nederland, ten bedrage van 70,505 gulden.

Onder dagteekening van MUNICH, 3 Augustus, wordt het volgende gemeld:—"Door zeker Heer Insenring is alhier eene belangryke verbetering in de daguerrotype gemaakt, welke men niet verwacht heeft. Het is hem gelukt om de beelden op de zilveren plaat voorttebrengen niet alleen in zwart, maar in al de schoonheid van derzelver kleuren, zoo dat zy naar de schoonste teekeningen gelyken.

De berigten uit Brussel van den 12 Augustus vermelden, dat kolonel De Puydt aldaar was teruggekeerd met de akte van overdragt van de haven en district van St. Thomas aan het belgische kolonisatie genootschap, geratificeerd door de wetgevende kamers der republiek van Guatemala.

Er bestaat thans, gelyk men weet, geregelde gemeenschap tusschen Parys, Londen, Brussel, Antwerpen, Gent, Brugge en andere belgische steden door middel van Duiven, en deze luchtkouriers worden dagelyks afgevaardigd naar derzelver onderscheidene bestemming, na het sluiten van de Beurs. Naar het schynt, hebben de beambten van de postkantoren in Frankryk klagten ingebragt by het fransch bestuur tegen deze luchtkouriers ter zake van het overbrengen van brieven, waartegen voorzien is by de wet van den 27 Prairial, jaar IX, welke alleen aan de post kantoren het regt toekent om brieven van minder dan een kilogramme gewigt te mogen verzenden.

Den 12 July ll. had er eene buitengewone weddingschap met deze luchtkouriers

plaats. Omtrent 300 duiven, behoorende aan kooplieden en andere personen te Antwerpen, werden eenige dagen te voren aan zeker Heer Muntz te Birmingham gezonden met verzoek, dat deze duiven des morgens te 6 ure van dien dag zouden losgelaten worden. Volgens dit verzoek werden deze duiven ter bepaalde ure van de residentie van den Heer Muntz te Handsworth losgelaten, en na dat dezelven eenige wendingen gemaakt hadden, namen zy de rigting naar het oosten, en begunstigd door eene frissche bries, waren zy in weinige minuten uit het gezigt. De eerste duif kwam dienzelfden morgen te half tien ure te Antwerpen aan en werd kort daarop gevolgd door de anderen, in vlugten van vyf tot tien. De laatste duif kwam te half 11 ure ter harer bestemde plaatse aan.

Men berekent den afstand van Birmingham naar Antwerpen, in eene regte lyn, op 300 mylen, en wanneer men het verschil van tyd tusschen de twee plaatsen aftrekt, dan heeft de eerste duif den overtogt gedaan met de verbazende snelheid van 90 mylen per uur. Wat het meest verwondering baart is, dat geen enkel dezer duiven verdwaald is geraakt.

De Substituut Aartsbisschop van Keulen had een herderlyken brief opgesteld, waarby aan de onderscheidene kerspelen in Pruissen bevel gegeven werd om gebeden voor Spanje uittestorten in den vorm van een jubeleum; doch alvorens zulks te doen, heeft hy hiertoe verlof aan de pruissische regering verzocht; dit verlof schynt hem geweigerd te zyn, daar de pruissische regering het jubeleum aanmerkt als een middel om onlusten in Spanje te verwekken, en deze regering besloten heeft om voortaan in de kwestie tusschen Don Carlos en Isabella neutraal te blyven.

De koning Louis Philippe, die Spanje vyandig is, heeft den Aartsbisschop van Parys toegestaan om zyn herderlyken brief uittevaardigen, en het jubeleum is in Frankryk gevierd geworden. De minister Guizot is hierover in de kamer hevig aangevallen; doch hy heeft hierop geantwoord: dat men de viering van het jubeleum heeft toegelaten, omdat zulks aan Spanje geen kwaad zal doen. Er is geen twyfel of de dood van den troonopvolger zal den koning noodzaken zich minder aan den Paus te houden en zich meer aan de zyde der liberalen aantesluiten.

In de *Morning Courier and New York Enquirer* van den 23 Augustus jongstleden zien wy, dat er een traktaat is gesloten geworden door Lord Ashburton en het gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika, ter bepaling der grensscheiding tusschen het grondgebied der Vereenigde Staten en de bezittingen van Groot-Brittanien in Noord Amerika, ter geheele afschaffing van den afrikaanschen slavenhandel en ter uitlevering van misdadigers in zekere gevallen.

De bepaling der grensscheiding is geschied, gelyk wy reeds gemeld hebben, met eene kleine uitzondering, volgens de beslissing van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden Willem I. Het regt van onderzoek van vaartuigen op hooge zeeën is niet aan de engelsche schepen toegestaan; maar de Vereenigde Staten zal een klein eskader aan de kust van Guinea houden om den slavenhandel tegen te gaan en hunne eigene vaartuigen te onderzoeken. De uitlevering van misdadigers zullen door beide partyen in zekere gevallen gedaan worden.

Zes maanden na het sluiten van dit traktaat zal de ratificatie en uitwisseling van hetzelve moeten plaats hebben.

Uit een rapport van den Franschen zee-kapitein Cousteau, dezer dagen met zyn schip van St. Louis, in Senegal, te Marseille onlangs gearriveerd, blykt, behalve van den toestand der gezegde kolonie, dat die kapitein den 21sten February laatstleden, in de rivier van Cambia, getuige geweest is der inscheping van ongeveer 500 negers op een Engelschen driemaster, met oogmerk om hen, onder den naam van arbeiders of emigranten, naar de Engelsche koloniën te vervoeren. Deze omstandigheid heeft in Frankryk nieuw voedsel aan den afkeer van de ratificatie van het bewuste tractaat wegens den slavenhandel gegeven, naardien de tegenstanders de Engelschen beschuldigen van zelve dien handel, onder eenen gewyzigden naam, te dryven, en nu in de hoop verkeeren, dat de nieuwe Kamers zich niet alleen tegen dat tractaat, maar ook tegen de vroegere, in 1831 en 1833 gesloten, verzetten zullen.

In de jongste tyden hebben vele Sonambulen eenen grooten ophef in Frankryk gemaakt; zy lieten zich magnetiseren en vielen daarop in slaap; hierop lag de magnetiseur haar watten van katoen op de oogen en bond vervolgens blinddoeken voor dezelven; als dan hield men de Sonambulen kaarten voor en zy noemden dezelven op; men hield haar een boek voor, en zy lazen in hetzelve; tevens noemden zy de personen op, die aanwezig waren, en zeiden het uur, dat een uurwerk aanwees. De akademie der wetenschappen te Parys had meer dan eenmaal eene commissie benoemd om gemelde magnetische verschynselen te onderzoeken, doch het verslag was altyd ongunstig.

Om deze kunstjes te verrigten hadden de Sonambulen noodig hare byzondere bindselen, die uiterlyk bleken digt of gesloten te zyn, maar die opdroogende mazen voortbragten, waardoor men zien kon. Daarby komen nog oefening van het gezigt en eenige kunstgrepen; want terwyl de magnetiseur zyne Sonambulen magnetiseerde, verwyderden zy, door hare oogen toeteknypen, de katoen watten van voor dezelven. De Sonambulen lieten niet toe, dat een ander haar een doek voor de oogen bond; want zy moesten hare byzondere doeken hebben; ook lieten zy niet toe, dat een ander deze byzondere doeken op zyne wys haar voor de oogen zoude binden. Men beloofde haar eene som van twee duizend franken, wanneer zy door een zeer dun blad papier heen konden lezen; doch het aanbod namen zy niet aan; ook konden zy niets meer zien, wanneer de kaars was uitgebluscht.

De akademie stelt derhalve het dierlyk magnetismus in den rang der goochelkunsten; want tot het goochelen behooren drie vereischten: eigene werktuigen, geoefendheid en kunstgrepen. Zal de goochelaar bvb. een ring van het eene gesloten doosje in het andere doen overgaan, dan moet hy zyne byzonder daartoe ingerigte doosjes hebben; want met doosjes, die de toeschouwers hem aanbieden, kan hy niet werken.

Zelfs de magnetische slaap is niets meer dan de natuurlyke slaap. Het valt toch zoo gemakkelyk om personen van een zeer gevoelig zenuwgestel, vooral vrouwen, door eenzelvige wryvingen in slaap te doen vallen. By de gemagnetiseerde Sonambulen is het gewonelyk eene voorgewende slaap Wanneer zy door de mazen der blinddoeken heen lezen, dan moeten zy zeker wakend zyn.

Een zeker doktor bragt onlangs in de vergadering der akademie een jongen, die zoo hy zeide doofstom was geweest, en gaf voor, dat hy hem door het dierlyk magnetismus genezen had. De leden der akademie zeiden daarop, dat zy het jongetje niet gekend hadden, maar zy stelden hem drie anderen uit het instituut van doofstommen ter beschikking voor om dezelven, door het dierlyk magnetismus te genezen; doch na dezelve eenigen tyd gemagnetiseerd te hebben, bevond men, dat er in de doofstomheid geene verandering was gekomen.

De slaapwandelaars of natuurlyke Sonambulen zyn werkelyk in slaap, wanneer zy rondwandelen, eenig werk verrigten of lezen; doch hunne oogleden zyn eenigzins open en in volkomene duisternis kunnen zy niets meer verrigten.

Eene londensche Courant behelsde onlangs een zonderling voorval, hetwelk een luchtreiziger is overgekomen. Deze aeronaut zou tegen den avond voor eene volksmenigte te Londen opryzen, in gezelschap van een ander persoon; doch deze reisgenoot ziek geworden zynde, zoo bood er een vreemd heer zich aan om de plaats des vriends te vervullen en met hem optegaan. Het aanbod werd aangenomen, en de ballon ging om hoog. Tot eene zekere hoogte gekomen synde, wilde de luchtreiziger weer afdalen door gaz uit de ballon te laten ontsnappen. Zyn medereiziger wilde zulks niet toelaten, maar wilde daarentegen hooger opvaren door ballast uit het bootje te werpen, en toen de aeronaut zulks wilde beletten, greep zyn medereiziger hem om het lyf om hem zelve uit het bootje te werpen. "Maak hier geene gekheid" zeide de luchtreiziger, "anders storten wy uit eene hoogte van tien duizend voeten naar beneden, en denk tevens, dat ik vrouw en kinderen heb." De medereiziger hernam hierop: "die heb ik ook, en door hooger optereizen, wil ik my tot dezelven begeven. Weet dan, dat ik niet op deze aarde te huis behoort, doch wel in de maan, die gy daar hoog aan den hemel ziet en waar tevens myne famielie woonachtig is; derhalve door alle ballast uit te werpen zullen wy er weldra aankomen, als wanneer ik zal uitstappen en gy tot de aarde kunt terug keeren." Nu eerst zag de luchtreiziger in, dat hy met een krankzinnige te doen had. Hy beloofde hem zynen zin te geven en naar de maan te zullen brengen. De krankzinnige gaf geloof aan zyn medereiziger, die hem echter spoedig op de aarde terug bragt.

Parys. Dezer dagen heeft de Heer Hope in zyne prachtige woning een waar Oostersch feest gegeven, hetwelk door den goeden smaak en de eenvoudigheid van hem, die er de honneurs van deed, nog meer werd opgeluisterd. By deze inwyding van een huis, welks pracht door geen ander overtroffen noch zelfs geëvenaard wordt, waren de keur der Parysche gezelschappen alsmede vele leden van het korps diplomatiek tegenwoordig. In gansch Europa is geen particulier, die een zoo grootsch paleis bezit; alles is er echt koninklyk. Aan alle kanten ziet men niets dan bronzen, girandoles, kandelabers, lusters, prachtige meubelen, porselein, kristal, verguldsel, schilderyen, meesterstukken in allerlei vakken van kunst. Weinige paleizen bevatten eene zaal, gelyk aan de karmozynzaal van den Heer Hope. Inzonderheid bewondert men de eetzaal, welke, eene lengte van 23 metres, eene breedte van 15, en eene hoogte van 12 metres heeft, en die tot aan de kornis met het zeldzaamste marmer en het rykste porphyr bekleed is. Alleen Fransche kunstenaars en fabrykanten zyn tot het bouwen, versieren en meubileren van het paleis van den Heer Hope gebezigd geworden.

De Jager-Mieren.

Een onlangs in Engeland uitgekomen werk over de West Indiën deelt omtrent deze merkwaardige diertjes het volgende mede :

" Op zekeren morgen, toen ik my te Laurell-Hill op Trinidad bevond, viel myn oog op eene groote menigte zwarte vogels, die veel naar kraaijen geleken, maar kleiner waren, en zich op een kalebassenboom niet ver van de keuken nedergezet hadden.— Ik vroeg aan eenen juist uit den tuin komende bediende, wat wel de oorzaak der verschyning van zoo vele zwarte vogels wezen mogt, en ontving ten antwoord, dat dit een voorteeken van een byzonderen zegen was; dat nog voor den middag de mieren komen en de huizen zuiveren zouden. Op dit oogenblik werd ik geroepen, en daar ik het ontvangen antwoord op rekening van een volk-bygeloof schreef, hechte ik verder geen gewig daaraan.

" Intusschen zag ik omtrent twee uren later eene zoo buitengewone menigte mieren over den grond van het vertrek kruipen, dat myne kinderen er last van hadden en op de tafel gingen zitten, om met hunne voeten den vloer niet te raken ; de mieren kropen, wel is waar, tegen my niet op, maar ik was er toch geheel van omringd. Kort daarop waren ook de muren daarmede bedekt, en vervolgens begonnen zy tafel en stoelen in bezit te nemen. Ik meende, dat het nu de tyd was om de wyk te nemen naar een naburig vertrek, hetwelk eenige trappen hooger lag, dan dat, waarin ik my toen bevond, en dit geschiedde met de grootste voorzigtigheid, want zoo wy éne mier vertrapt hadden, dan zouden wy dadelyk daarvoor gestraft zyn geworden. Op de naar het bedoelde vertrek leidende trappen bevond zich reeds eenige mieren ; evenwel waren zy hier nog niet zoo talryk als in de kamer, die wy verlaten hadden ; maar de kamer zelve, waarheen wy ons begaven, leverde een zonderling schouwspel op ; want niet alleen vloer en muren, maar ook de zoldering was geheel met mieren bedekt.

" Het slecht zamengevoegde houtwerk van een West-Indisch huis verschaft altyd in deszelfs reten welkome schuilplaatsen aan eene menigte insecten en vooral kakkerlakken, wier laatste uur thans geslagen had. De mieren klouterden in digt gesloten kolonnes, als of zy in den slag togen, langs de balken, en wierpen de kakkerlakken naar beneden aan hare makkers toe, die even geregeld oprukten en met vereenigde krachten de doode ligchamen buitengewoon spoedig wegruimden. De kakkerlakken werden óf door de mieren dood gestoken, óf door den val gedood ; de mieren gunden zich geenen tyd om haren buit te verteren, maar sleepten ze naar hun nest. De op den windkant uitkomende vensters van het vertrek waren van glas, en nu ontstond op de glasruiten een gevecht tusschen de mieren en de West-Indische wespen, of zoogenaamde Jack-Spaniards. Deze zyn tweemaal zoo groot als eene gewone wesp, en hun steek is naar evenredigheid nog pynlyker ; zy bouwen haar nest in boomen, oude gebouwen en nu dan ook tusschen de daksparren. Deze waren intusschen niet zoo gemakkelyk te overwinnen, want zy bedienden zich van hare vleugels, hetgeen de kakkerlakken niet eens beproefd hadden. Twee op het venster fel vervolgde wespen vlugtten op de kleederen van een der kinderen, aan hetwelk ik toeriep van zich stil te houden. In een ongeloofelyk korten tyd waren eenige mieren tegen het kind opgeklouterd, omringden en bedekten de beide wespen, en beklommen vervolgens, zonder aan het kind het minste leed te doen, weder naar beneden, de gemaakte buit na zich slepende.

" Uit dit vertrek begaf ik my naar de daarnaast liggende slaap-en kleedkamer, die ik eveneens door de mieren bezet vond. Hier opende ik eene groote kist met linnengoed, waarin mede veel insecten huisden, want ik wilde van de aanwezigheid van zulke knappe jagers zoo veel mogelyk party trekken ; maar ik vond er de mieren reeds in, die door eene opening aan de hengsels binnen gedrongen moesten wezen. Ik wierp het linnengoed er uit op den grond en met hetzelve honderden van kakkerlakken, waarvan geene enkele ontsnapte.— Wy verlieten nu het huis en gingen naar andere niet verafgelegene vertrekken, die wy alle in denzelfden toestand vonden. Ik wilde daarom eene provisiekamer aan het andere einde van het huis opensluiten, om daar eene toevlugt te zoeken, maar moest, om den sleutel te halen, naar het beneden vertrek terug keeren, waar het gevecht heviger was dan ooit ; want de mieren hadden thans eenen aanval op de muizen en rotten ondernomen, die, hoe ongeloofelyk het ook klinken moge, tegen hunne schynbaar zoo niets beduidende vyanden niet opgewassen waren. De mieren omringden ze even zoo als de insecten, bedekten ze met vereenigde krachten zoo snel weg, dat iemand, die het niet gezien heeft, zich geen denkbeeld kan vormen. Ik zag geene enkele muis ontsnappen, maar er in zeer korten tyd wel twintig weg slepen. Wy vlugten thans, daar de provisiekamer en dienstbodenkamer mede bezet waren, naar de keuken, maar ook hier leverden de mieren aan rotten, muizen enz. een woedend gevecht.

" Toen ik de mieren het eerst zag, was het omstreeks tien ure : ten twaalf ure waren zy reeds druk aan het werk ; ten één ure had de groote slag met de rotten en muizen plaats, en tegen drie ure was het huis gezuiverd. Een kwartier later aanvaardden de mieren den terugtogt, en weldra was er geen enkele meer in huis ; daarentegen was het gras voor het huis geheel met haar bedekt, en zy schenen zich thans te vergasten op het overschot van den buit, dat op den weg naar haar nest was blyven liggen. Dit duurde tot omstreeks vier uren, toen de zwarte vogels, die zich in den omtrek opgehouden hadden, neder vlogen en de mieren by millioenen verslonden. Ten vyf ure was alles voorby, en nog voor het donker werd waren ook de huizen der negers op dezelfde wys schoon gemaakt. Deze zeiden my, dat zy de zwarte vogels reeds des morgens ten zeven ure in de nabyheid van hunne woningen ontwaard hadden. Nooit heb ik deze zwarte vogels weder gezien, en de negers verzekerden my, dat zy zich alleen vertoonden als de mieren in aantogt waren."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 September 1842.

ALZOO de persoon van L. P. DE ROCHEMONT zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf FELIX, oud 43 jaren, zoon van HILINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest; van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen ; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 15 September 1842.

BY myne dispositie van den 9 dezer No. 351 is, onder nadere goedkeuring van hooger hand, tot Lid in de Commissie van toezigt over de scholen alhier, benoemd de Heer Jhr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR., Koloniale Secretaris.

De Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden,
C. L. VAN UYTRECHT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, in dato 9 dezer No. 350, is de WelEd. Gestr. Heer Mr. J. B. GRAVENHORST, President van de Regtbank alhier, gedurende de wettige verhindering van het voorzittend lid, het voorzitterschap opgedragen van de Geneeskundige Commissie, bedoeld by art. 2 der publicatie van dit Bestuur dd. 14/16 November 1838 No. 17.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan de landsslavin MARTINA VAN DORTHALINA, oud 35 jaren en 10 maanden en haar zuigeling STOFFELS genaamd, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin en haar zuigeling mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen ; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE ondergeteekende mede Executeur in den boedel van wylen BICENTO MARTEN roept by deze op al de genen, die iets te vorderen hebben tegen den gemelden boedel om hunne rekening by hem ter vereffening inteleveren ; en de genen, die aan dien boedel verschuldigd zyn, worden hierby aangemaand om hunne rekeningen ten spoedigste te komen betalen.

Curaçao den 15 September 1842.
M. E. VAN DER DYS.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy naar Suriname zal vervoeren de volgende Slaven hem aankomende ;

ALEXANDER, Zoon van SEBEL, oud 23 jaren :

FRANÇOIS, Zoon van GEERTRUIDA, oud 14 jaren ;

NELSON, Zoon van GEERTRUIDA, oud 12 jaren ; en

BARTHOLOMINA, Dochter van FRANCISCA, oud 27 jaren.

G. DUYCKINCK.
Curaçao den 16 September 1842.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel betaalt men 50 Centen.